

Τὸ ὄνειρον τῆς φιλικῆς ἐταιρίας εἶχεν ἀληθεύσει τέλος, καὶ μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς ἄτινα διεσπάρησαν ὅπου γῆ Ἑλληνικῇ, κηρύττοντα τὴν ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος ἤτο καὶ ὁ Ζαμπέλιος.

Ἐβδομηκοντούτης τὴν ἡλικίαν ἀπέθανε τῇ 15 Μαΐου τοῦ ἔτους 1857, ἀφήσας ἀθάνατα τῆς ζωῆς του χνῆ 12 τραγωδίας καὶ ἄλλα ποιητικὰ ἔργα.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΙΣΣΗΣ

Ἡ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐντόμων ἀναγομένη μέλισσα, εἶνε μικρὸν ὑπόμελαν καὶ πτερωτὸν ζῴφιον· ἔχει ἐξ πόδας, ἐντομὰς εἰς τὴν κοιλίαν δι' ὧν ἀναπνέει καὶ μικρότατον εἰς τὸ στόμα σωλῆνα δι' οὗτινος ἀπορροφᾷ πᾶν ὅ,τι θέλει νὰ φάγῃ καὶ ὃν δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν παρὰ μόνον διὰ μικροσκοπίου. Ἐνασχολεῖται δὲ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ κηροῦ καὶ μέλιτος, καθισταμένη οὕτω διὰ τῆς ἀξιοθαυμαστοῦ αὐτῆς φιλεργίας, δραστηριότητος καὶ νοημοσύνης εὐεργετικῇ καὶ ὠφέλιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀναγκαῖοτάτῃ διὰ τὴν κοινωνίαν.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ μέλιτος γίνεται ἐντὸς τῆς κατοικίας τῶν μελισσῶν, ἥτις ὀνομάζεται Κυψέλη. Αὕτη δὲ συνίσταται ἀπὸ ἑνα ἀνεστραμμένον κόφινον, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ὑπάρχει ἀγγεῖον (γάζτρα συνήθως ἀνεστραμμένη) ἐπὶ τοῦ ὁποῦ θέτουσι μικρὰ ξυλάρια, ἀναγκαῖοτάτα εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν μελισσῶν, διότι ἐπ' αὐτῶν κατασκευάζονται τὰ μελίκηρα, τὰ ἄλλως κηρήθραι, κοινῶς δὲ μελόπητται ὀνομαζόμενα. Τῆς κυψέλης τὸ ἐξωτερικὸν χρίεται καὶ περιφράττεται καλῶς διὰ κόπρου, ὅπως μὴ δύνανται οὕτω τὰ ἄλλα ζῴφια, εἰσερχόμενα, νὰ μολύνωσι καὶ λαφυραγωγῶσι τὸ μέλι, καὶ τοιοῦτοτρόπως καταστρέφουσι τὰς ἐργασίας τῶν μελισσῶν.

Εἰς ἐκάστην κυψέλην ὑπάρχουσι κατὰ μέσον ὅρον 20 ἕως 30,000 μελισσῶν, ὀνομαζόμεναι ἐργάτιδες, 500 ἕως 600 κηφῆνες καὶ μία ἢ ἐπονομαζομένη βασίλισσα.

Αἱ ἐργάτιδες μέλισσαι κατὰ τὴν ἀνοιξιν, εὐθὺς ἅμα ἀνοιξῶσι τὰ ἄνθη, τρέχουσιν εἰς τοὺς κήπους καὶ τοὺς λειμῶνας, ζητοῦσαι νὰ λάβωσι τὴν λεπτοτάτην ἐκείνην κόκκιν, ἥτις εὐρίσκεται ἐπὶ τῶν ἀνθέων καὶ ὀνομάζεται γύρις. Ταύτην ἀφοῦ ἀπορροφήσωσι διὰ τοῦ μικροῦ αὐτῶν σωλῆνος, σπεύδουσι πρὸς τὴν κυψέλην καὶ ἐκεῖ, ἐξέρχεται διὰ τῶν ἐντομῶν αὐτῶν ὁ κηρὸς, τὸν ὁποῖον διὰ τῶν μικρῶν αὐτῶν ποδῶν ἀφαιροῦσαι, ἐναποθέτουσιν ἐπὶ τῶν ξυλαρίων. Διότι ἡ γύρις ἐντὸς τοῦ σώματος τῶν μελισσῶν μεταβάλλεται εἰς κηρὸν καὶ ἐξέρχεται ὡς ἰδρῶς ἀπὸ τὰς ἐντομὰς τῶν.

Ἡ ἐργασία αὕτη τῶν μελισσῶν ἐνεργεῖται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας δραστηριότητος ἀκριθείας καὶ τέχνης· διότι ὅλαι ὁμοῦ αἱ ἐργάτιδες μέλισσαι ἀόκνως ἐργαζόμεναι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς βασίλισσης, κατασκευάζουσι τὰς τοσοῦτον εὐρύθμους καὶ κανονικὰς ἐκείνας ἐξαγώνους ὁπὰς, ἐξ ὧν σύγκεινται τὰ μελίκηρα καὶ ἐν αἷς ἡ βασίλισσα, ἥτις οὐδέποτε ἐξέρχεται τῆς κυ-

ψέλης, ἀλλ' ἐντὸς πάντοτε μένουσα ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, ἐναποθέτει τὰ ὠὰ αὐτῆς, ἄτινα ἐκκολάπτονται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀφ' ὧν μετὰ τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας ἐξέρχονται μικρὰ τινὰ ζῴφια, νύμφαι ὀνομαζόμενα· εἰσὶ δὲ αἱ νέαι μέλισσαι.

Μία βασίλισσα κυψέλης δύναται νὰ γεννήσῃ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου μέχρι τέλους Μαΐου 18,000 ὠῶν. Εἰς τὰς 18 δὲ ταύτας χιλιάδας τῶν μελισσῶν συμπεριλαμβάνονται οἱ κηφῆνες ἢ αἱ βασίλισσαι. Καὶ τὰ μὲν ὠὰ τῶν κηφῆνων οὐδεμίαν διαφορὰν ἔχουσιν ἀπὸ τὰ ὠὰ τῶν λοιπῶν μελισσῶν, τὰ ὠὰ ὅμως ἀφ' ὧν ἐξέρχονται αἱ βασίλισσαι καὶ στρογγυλότερα εἶνε καὶ μεγαλειτέρα καὶ ἐναποτίθενται ἐπὶ στρογγύλων καὶ μεγαλειτέρων ὀπῶν, αἵτινες πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν κατασκευάζονται ἐπὶ τῶν μελικήρων.

Αἱ νέαι αὗται βασίλισσαι, εὐθὺς ἅμα ἐντελῶς ἀναπτυχῶσι κατὰ τὸν Μαῖον μῆνα, ἀρχίζουσι μετὰ τῶν φοβερῶν ἀγῶνα καθ' ὃν φονεύονται πᾶσαι ἐκτὸς μιᾶς, ἥτις ἐπιζήτῃσα, ἀνακηρύσσεται βασίλισσα τῶν νέων μελισσῶν οἵτινες πετῶσι ἢ μία πλησίον τῆς ἄλλης καὶ σχηματίζουσαι σχῆμα ἐντελῶς ὅμοιον πρὸς σταφυλὴν, ἐξέρχονται τῆς κυψέλης καὶ ὀδηγούμεναι ὑπὸ τῆς βασίλισσης καταφεύγουσιν εἰς τὸ πλησιέστερον δένδρον. Ἐὰν δὲ οἱ ἔχοντες κυψέλας θέλωσι νὰ συλλάβωσι ταύτας θέτουσιν ἐπὶ πλησίον τινὸς δένδρου νέαν κυψέλην μεθ' ἐνὸς ἢ δύο μελικήρων· αἱ μέλισσαι ὁσφρανθεῖσαι τὰ μελίκηρα εἰσέρχονται εἰς τὴν κυψέλην καὶ παρευθὺς ἀρχίζουσι τὴν ἐργασίαν. Τὸ μέλι δὲ καὶ ὁ κηρὸς ὁ ὑπ' αὐτῶν κατασκευαζόμενος εἶνε καλλίτερος καὶ τιμιώτερος τοῦ ὑπὸ τῶν λοιπῶν παραγομένου.

Πολλάκις ὅμως αἱ νέαι μέλισσαι δὲν ἐγκαταλείπουν τὴν κυψέλην ἐν ἣ ἐγεννήθησαν ἀλλ' ἐνόμουναι μετὰ τῶν πρώτων ἐνασχολοῦνται καὶ αὗται εἰς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς νέας βασίλισσης, ὑποτασσομένης τότε ἀπὸ σεβασμοῦ εἰς τὴν ἀρχαιότεραν αὐτῆς βασίλισσαν. Ἄλλοτε δὲ πάλιν συνέβη νὰ καταστραφῇ καὶ νὰ ἀπολεσθῇ ἡ βασίλισσα, ὅτε ἐξέρχονται τῆς κυψέλης καὶ τότε σύμπας ὁ μελισσῶν καταστρέφεται, τῶν μελισσῶν διασκορπιζόμενων κατὰ διαφόρους διευθύνσεις. Ἡ αὕτη δὲ καταστροφὴ ἐπέρχεται καὶ ἂν ἐντὸς τῆς κυψέλης ἀπολεσθῇ ἡ βασίλισσα.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν νέων μελισσῶν αἱ παλαιαὶ ἐνασχολοῦνται πλέον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ μέλιτος· πετῶσι δὲ εἰς τοὺς κήπους καὶ πανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχουσιν ἄνθη, λαμβάνουσι διὰ τοῦ μικροῦ αὐτῶν σωλῆνος τὸν γλυκὺν χυμὸν, ὅστις ὀνομάζεται νέκταρ καὶ εὐρίσκεται εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ἀνθους, ὅπερ ἐπίσης νέκταρ καλεῖται. Τὸν χυμὸν αὐτὸν λαβοῦσα ἐκάστη τῶν μελισσῶν διὰ τοῦ μικροῦ αὐτῆς σωλῆνος δὲν καταπίνει, ἀλλ' εἰς τὸ στόμα κρατοῦσα, σπεύδει εἰς τὴν κυψέλην καὶ ἐναποθέτει αὐτὸν ἐντὸς τῶν ἐξαγώνων ὀπῶν τῶν μελικήρων.

Τούτο πράττουσιν ἀκαταπαύστως αἱ ἐργάτιδες ὑπὸ τῆς βασιλείας αὐτῶν ὀδηγούμεναι· ἐνῶ οἱ κηφῆνες εἰς οὐδὲν ἀπολύτως ἐνασχολοῦνται ἔργον, ἀλλ' ὅλην τὴν ἡμέραν περιφέρονται ἀπὸ ἀνθῶς εἰς ἀνθός· καὶ δὲν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν κυψέλην εἰμὴ διὰ νὰ φάγωσι. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἐργάτιδες ἀποστρεφόμεναι καὶ οἰοῦντι τιμωροῦσαι αὐτοὺς διὰ τὴν λαιμαργίαν καὶ ὀκνηρίαν αὐτῶν, ἀποδιώκουσιν αὐτοὺς τῆς κυψέλης καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν φονεύουσι. Διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθωσι δὲ, θέτουσι φρουράς παρὰ τὴν θυρίδα τῆς κυψέλης, ἥτις εὐρίσκεται εἰς τὸ μέρος τῆς στεφάνης τοῦ κοφίνου.

Πολλάκις συνέβη σύμπαντες οἱ κηφῆνες νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τῶν φρουρῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν λοιπῶν μελισσῶν καὶ νὰ κατορθώσωσιν ἐκβιάσαντες τὰς φρουράς νὰ εἰσέλθωσιν· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπελθοῦσαι αἱ λείπουσαι μέλισσαι, πολιορκοῦσι τοὺς δυστυχεῖς κηφῆνας, οἵτινες ὀλιγώτεροι ὄντες καὶ ὑπὸ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς πολεμούμενοι νικῶνται καὶ φονεύονται καὶ οὕτως ἐκλείπουσιν.

Ἐκτὸς δὲ τῶν μελισσῶν αὐτῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω εἵπομεν, ὑπάρχουσι καὶ αἱ ἄγριαι καλούμεναι μέλισσαι, αἵτινες κατασκευάζουσι τὴν κυψέλην αὐτῶν εἰς τὰ ὄρη καὶ δάση ἢ ἐντὸς βράχου ἢ ἐντὸς κουφώματος δένδρου. Αἱ ἄγριαι αὗται μέλισσαι συχνότατα καταστρέφονται ὑπὸ φοβεροῦ ἐχθροῦ, τῆς ἄρκτου. Διότι αὕτη, ὡς ἀγαπῶσα λίαν τὸ μέλι καὶ δυναμένη ν' ἀναβαίνει ἐπὶ τῶν δένδρων, ζητεῖ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ ὑψηλότερα καὶ ἀπλήστως καταβροχθίζει. Αἱ δυστυχεῖς μέλισσαι ὑπὸ ταιούτου ἐχθροῦ καταληφθεῖσαι, προσπαθοῦσι διὰ τῶν κέντρων νὰ ἐκδιώξωσιν αὐτὴν, ἀλλὰ τὰ κέντρα συντρίβονται ἐπὶ τοῦ παχέως δέρματός της καὶ οὐδὲν παράγουσιν ἀποτέλεσμα· νικηθεῖσαι δὲ οὕτω, ἀπομακρύνονται, ἔρμαιον ἐγκαταλείπουσαι τῆς δυνάμεως καὶ θηριωδίας τὴν προσφιλεῖ αὐτῶν κυψέλην.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον ἢ τὸν Αὐγουστον μῆνα γίνεται ὁ τρυγητὸς τῶν μελισσῶν, ὅποτε ἐξάγουσι τὸν κηρὸν καὶ τὸ μέλι. Εἰς ἐκάστην δὲ κυψέλην κατασκευάζονται 5 ἕως 8 ὀκάδες μέλιτος καὶ ἡμίσεια μὲν ὀκά κηροῦ, ὅταν ἡ ποσότης τοῦ μέλιτος ἀνέρχεται εἰς 5 ὀκάδας, μία δὲ, ὅταν ὑπερβαίνει τὰς 8. Ἡ τιμὴ τοῦ κηροῦ ποικίλλει μεταξὺ τῶν 6 ἕως 7 δραχμῶν ὀκάν.

Ἀφοῦ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τῶν μελικήρων τὸ μέλι, ὅπερ εἶνε ὑγιεινὴ καὶ θρεπτικὴ οὐσία, χρησιμεύουσα εἰς τὴν κατασκευὴν διαφόρων γλυκυσμάτων, λαμβάνουσι τὸν κηρὸν, ὅστις εἶνε λευκὸς καὶ μελιτόχρους, καὶ ὁ μὲν ὀφείλεται εἰς τὰς πρωτογόνους, ὁ δὲ εἰς τὰς λοιπὰς, καθίσταται ὅμως καὶ ὁ μελιτόχρους λευκὸς καὶ ὁ λευκὸς ἔτι λευκότερος διὰ τῆς ἐπιχύσεως γλωρίου καὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τινος ἡμέρας εἰς τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου· ἀπὸ τοῦ κηροῦ δὲ ὡς γνωστὸν κατασκευάζονται οὐ μόνον διάφοροι λαμπάδες, ἀλλὰ καὶ ἄνθη φυσικώτατα καὶ διαφόρων εἰδῶν ἀντικείμενα.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες μετεχειρίζοντο τὰς μέλισσας

καὶ εἰς τὴν μαντικὴν· διότι αὗται ὡς φύσει προκισθάνομεναι τὴν μεταβολὴν τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ ἰδίως τὸν ἐπερχόμενον ὕετον, σπεύδουσι κατὰ πυκνοὺς ὁμίλους νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν κυψέλην, ἵνα εὕρωσιν ἄσυχον κατὰ τοῦ κινδύνου, βλέποντες λοιπὸν οἱ ἀρχαῖοι αὐτὰς βομβοῦσας καὶ πολλὰς ὁμοῦ πετώσας πρὸς τὴν κυψέλην, προσέλεγον τὴν ἐπερχομένην καταιγίδα. Καὶ τὴν σήμερον δὲ οἱ γεωργοὶ διὰ τῶν μελισσῶν προγινώσκουσι τὴν βροχὴν καὶ προπαρασκευάζονται κατὰ πάσης βλάβης, ἣν φοβοῦνται, ἀπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ τῆς βροχῆς.

Ἐπειδὴ ἡ ποσότης καὶ τὸ ποιὸν τοῦ κηροῦ καὶ μέλιτος καθὼς καὶ ἡ εὐεξία τῶν μελισσῶν ἐξαρτᾶται ἐντελῶς ἀπὸ τὴν ποιότητα καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθέων, διὰ ταῦτα ὁ ἀμερικανὸς κ. Περίνης, ἔμπορος μέλιτος ἐν Σικάγῳ, ὀρθότατα σκεπτόμενος, κατεσκεύασε διὰ τὰς μέλισσας τοῦ ἀνάκτορον πλωτὸν, δυνάμενον νὰ περιλάβῃ 2,000 κυψέλας καὶ τὸ ὅποῖον ἀνέρχεται καὶ κατέρχεται τὸν Μεσσισιππὴ τῇ βοήθειᾳ ἐνὸς ῥυμουλκοῦ, πλέον δὲ κατὰ μῆκος τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, τὴν μὲν ἀνοίξιν ἀνέρχεται, τὸ δὲ φθινόπωρον κατέρχεται· καὶ οὕτω αἱ μέλισσαι διάσκορπιζόμεναι εἰς τὰς πλήρεις ἀνθέων ὄχθας, ἀπαντῶσι τὰ ἄνθη τῆς ἀνοίξεως ἐν τῇ ἀνόδῳ τῶν ἐν δὲ τῇ καθόδῳ τὰ τοῦ φθινοπώρου. Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης ἐπειράθησαν νὰ ἐφαρμόσωσι τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ὁδοπορίας τῶν μελισσῶν, ἀλλὰ μεταχειριζόμενοι πλοῖα ἢ ἀμάξας καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδεμίαν ἔσχον σημαντικὴν ὠφέλειαν.

Ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐμπορικοῦ τύπου κλάδου δύναται νὰ παράσχῃ σημαντικὰ κέρδη· διότι ἐάν τις πράξῃ ὡς ὁ κ. Περίνης ἐντὸς μὲν τριετίας ἔχει τὸ κεφάλαιον ὅπερ ἐδαπάνησε, κατὰ πᾶν δὲ νέον ἔτος τὸ οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 20,000 δρ. μὴ ὑπολογιζομένων τῶν εἰς τὰς διαφόρους ἀνάγκας δαπανωμένων. Τὸ ἐξαιρετικὸν δὲ προσὸν τοῦ ἐμπορίου τούτου εἶνε, ὅτι οὐδέποτε ζημιούται τις. Διότι καὶ μικρὰν δαπάνην ἀπαιτεῖ καὶ ἐλαχίστην ζημίαν ἐπιφέρει κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἀποτυχίας ὅτε συμβαίνουσι θάνατοι μελισσῶν καὶ ἀκαρπία· ἥτοι ἔτη καθ' ἃ δὲν ἐκκολάπτονται τὰ ὠὰ τῆς βασιλείας· ἀλλ' ὅμως καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν, ὅτι δημιουργοῦνται διὰ τῶν γόνων νέαι κυψέλαι μάλλον ἐπικερδεῖς.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ, τῆς μελισσοκομίας κατέγιναν ἐξοχοὶ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, ὡς ὁ μέγας Βιργίλιος, κατορθώσαντες τὴν ἐκδοσὴν εὐνοϊκῶν διοικητικῶν διατάξεων, ὅλα ἔστιν ἡ ὑπὸ τοῦ βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος Ἀναστασίου ἐκδοθεῖσα. Τὸ περιεργότερον ὅμως, τὸ ὅποῖον ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρωμεν εἶνε, ὅτι ἐπὶ τῶν Παλαιολόγων ἐξεδόθη διάταξις, καθ' ἣν ἐχορηγεῖτο βραβεῖον εἰς τοὺς γεωργοὺς δι' ἐκάστην κυψέλην, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Ὀθωμανοὶ Σουλτᾶνοι ἐπροστάτευσαν τὴν μελισσοτροφίαν καὶ διὰ νόμου ἀπηγόρευσαν τὴν πώλησιν μελισσῶν πρὸς ἀπόττιν χρέους, ἔστω καὶ δημοσίου.

Τὴν λαμπρὰν ταύτην βιομηχανίαν παρημέλησαν οἱ γεωργοὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἀνακαλύψεως τῆς σακχαρώους, δι' ἧς ἀντικατέστη ἡ χρῆσις τοῦ μέλιτος καὶ κατεστράφη σχεδὸν τὸ στοιχεῖον τοῦτο, καίτοι, ὡς εἵπομεν, δύναται νὰ ᾖ λίαν προσοδοφόρον καὶ σήμερον ἔτι.

ΙΩΑΝ. ΓΑΛΑΤΗΣ

ΑΠΟΙΚΙΑ ΕΧΙΑΝΩΝ

Εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους *Salvador*, παρὰ τὴν λίμνην *Lucano*, πλησίον τῆς Νεαπόλεως ὑπάρχει μεγάλη τις κομφοτάτη καὶ πολυτελής, ἔπαυλις, τὴν ὁποίαν οὔτε μάστιξ πολέμου, οὔτε μίανσμα λοιμικῆς νόσου, οὔτε μεταβολὴ τύχης, οὐδ' ἰδιότροπός τις κλίσις πρὸς μεταλλαγὰς, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπίδερμὶς πολυπληθεστάτου ἔσμου ἐχιδνῶν εἰς τὰ πέριξ, ἀνάγκασαν τὸν κύριον αὐτῆς ἵνα ἐγκαταλείψῃ. Τὸ γένος τοῦτο τῶν ὄφειν τὸ ὅποιον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περὶ ἐχιδνῶν κλασικοῦ πονήματος τοῦ *Fontana*, καὶ μετὰ τὰ πειράματα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἴου αὐτῶν ἀνέκτησε τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ ἐπιστημότητα, πληθύνεται κατ' ἔτος εἰς τὴν πρόσφορον ταύτην πρὸς πολλαπλασιασμὸν αὐτοῦ χώραν. Αἱ ἐχιδναὶ εἰσι φύσει λίαν μεταβατικοὶ ὄφεις, καὶ αἱ τοῦ ὄρους *Salvador*, ὅταν ἐπέλθωσιν οἱ μεγάλοι καύσωνες τοῦ θέρους ἀναχωροῦσαι αὐτόθεν μεταβαίνουνσι διὰ τοῦ ὕδατος τῆς λίμνης εἰς μέγα πλῆθος εἰς τὰ δροσερὰ καὶ σκιερὰ δάση τῆς ἀπέναντι ὄχθης, ὅπου διαμένουσιν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ φθινοπώρου ἐπιστρέφουσιν πάλιν πρὸς τὴν ἡλιέβατον πλευρὰν τῆς λίμνης εἰς ἣν διανύουσιν τὸν χειμῶνα καὶ τὸ ἔαρ εἰς τὰς γυψώδεις βράχεις τοῦ ὄρους *Salvador*. Εἰς τὰ χειμερινὰ δὲ καταλύματά των συμπεριελύσσονται καὶ συμπεριπλέκονται κατὰ σωροὺς σφαιροειδεῖς, ἐξ ὧν προβάλλουσαι μόνον τὰς κεφαλὰς παρέχουσιν εἰς τὸν ὅλον ὄγκον των τὸ φαινόμενον τῆς κεφαλῆς τῆς Μεδούσης.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΑΝΑΛΥΣΙΣ

Γαλλικὴ ἐφημερίς, δημοσιευμένη ἐν Καλλιφορνίᾳ περιέχει τὴν ἀκόλουθον ἀνάλυσιν τοῦ ἀνθρωπίνου ὁργανισμοῦ ἀναφορικῶς πρὸς τὰς κυριωτέρας χώρας. «Ὁ Ἀγγλος σύγκειται ἐκ πρόβειου κρέατος καὶ ὕδατος, ὁ Γάλλος ἐξ ὁ μ ε λ ε τ α ς, βατράχων καὶ ὕδατος καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκ τυροῦ, ζύθου καὶ ὕδατος.» Ὁ συγγραφεὺς τῆς ἀναλύσεως ταύτης, λέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερίς εἶναι Ἀμερικανὸς καὶ εἴτε ἐξ ὑπερφανίας, εἴτε μετριοφροσύνης, οὐδεμίαν ποιεῖται μνείαν τῆς ἑαυτοῦ ἐθνικότητος. Ἀλλὰ προσκληθέντες ν' ἀναλύσωμεν αὐτὸν, εὗρομεν μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι συνίσταται ἐκ κακ-κινουγουλίων, καπνοῦ καὶ ὕδατος.

Πολλοὶ λαλοῦσι μὴ γνωρίζοντες πῶς νὰ σιγῶσι, καὶ ὀλίγοι σιγῶσι μὴ γνωρίζοντες ποτὲ νὰ λαλῶσι. Σοφὸς δὲ ὁ γνωρίζων τοὺς ὅρους τοῦ σιγᾶν. Πρέπει ἄρα νὰ μένῃ ὁ ἀνθρώπος ἐνός; ὄχι, ἀλλ' εἶναι και-

ρὸς καθ' ὃν χρεωστεῖ νὰ σιγᾷ· μάλιστα δὲ ἐὰν ἡ φιλαρία ᾖ ἀξιοκατάκριτος, ἀξιοκατάκριτος ἐπίσης εἶναι καὶ ἡ ἄκερος σιγῇ. Δέσμευε τὴν γλῶσσαν σου ἵνα μὴ ἀκολασταίνῃ. Κράτει αὐτὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς, διότι οἱ ὑπερχειλιζόντες ποταμοὶ ταχέως βορβορῶνται.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὁ γερμανικὸς στρατὸς ἐν εἰρήνῃ συνίσταται νῦν εἰς 18,128 ἀξιωματικούς, 427,274 στρατιώτας καὶ 81,629 ἵππους.

* * Κατὰ ἐπισήμους στατιστικὰς ἀνεχώρησαν ἐκ Λιβερούλης τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἀποικοὶ 14,695 ἄνθρωποι.

* * Κατὰ τοὺς τελευταίους δέκα μῆνας τοῦ ἔτους τοῦτου ἡ ἀξία τῶν τυπωμένων βιβλίων τῶν ἐξαχθέντων ἐξ Ἀγγλίας ἀνῆλθον εἰς 787,436 λίρας στερλίνας.

* * Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους οἱ δεδωμένοι βοηθείας πένητες ἀνῆρχοντο ἐν Λονδίνῳ εἰς 87,450.

* * Οἱ Ὀλανδοὶ ἐδαπάνησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἑπτὰ ἔτη πρὸς κατοχὴν τοῦ Ἀτλίν περὶ τὰ 100,000,000 φλορίνια.

* * Τὰ εἰσαχθέντα ἐμπορεύματα τοῦ τελωνείου τῆς Ἰταλίας κατὰ τοὺς πρώτους ἑννέα μῆνας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους εἶχον ἀξίαν 907,250,000 φρ. ἐνῶ τὰ ἐξαχθέντα ἦσαν 837,500,000 φρ.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ 23 ἀριθ. Γ'ρίφου.

υς—η—ονος—Ἀρης—τ—Οσσα—μηνες—θαι—π—ερ
εἰπα—τ—ρις

Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πατρὸς.

Ἔλυσαν δὲ αὐτὸν αἱ κκ. Ἀλεξάνδρα Ρογκοπούλου, Σοφία Λυμποπούλου, Αἰκατερίνη Α. Κακουλίδου, Δ. Ρωμαΐδης, Κ. Κλαδάκης, Π. Ζαγκλῆς, Ἀλ. Α. Δουρούτης, Χ. Κ. Βουζίκης, Γ. Α. Βαλαδάνης (Ἀθηνῶν), Π. Κ. Ἀποστολίδης, Αἰκατερίνη Γ. Παῖζη (Πειραιῶς), Γ. Ν. Βούλγαρης (Γῆρας), Στ. Δ. Κυφιώτης (Πατρῶν), Ν. Γ. Σταμπολῆς, Γ. Τσιμέρης, Γρηγόριος Κρούσων (Σμύρνης), Ἰωάν. Κ. Τζάθας (Γῆρας).

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΑ

ΕΤΗΣΙΟΣ ΝΕΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ

1881

Τὸ πρὸ καιροῦ ἀγγελθὲν Ἡμερολόγιον ἡ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΑ τοῦ φιλοπόνου κ. Ἰω. Α. Ἀρσένῃ ἐξεδόθη μετὰ ὡραίων εἰκόνων, καὶ φωτογραφίαν λαμπρὰν τῆς αἰδοῦ Ἀ σ σ ἄ λ. Περιέχει ἀληθῶς ἐκλεκτὴν καὶ σπουδαίαν ὕλην. Ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ τούτῳ πρωτεύοντι ἐφέτος ὅλων τῶν ἄλλων, μετέχουσι πολλοὶ διαπρεπεῖς λόγιοι ἐν οἷς οἱ κκ. Γεώργιος Τυπάλδος Κοζάκης, Στέφ. Ξένος, Ν. Καζάζης, Ἰω. Σούτσος, Α. Κορδέλλας, ὡς καὶ πολλαὶ κυρίαι. Τὸ ἐν γένει ποικίλον καὶ ἐκλεκτὸν αὐτοῦ διακρίνει ΜΟΥΣΙΚΗ ἐντέλει παρτεθειμένη καὶ φιλοκαλία ἐξαιρετος. Συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ τιμωμένου ἀντὶ 3 μόνον ν. δραχμῶν.

Πωλεῖται ἐν τῷ Μεσιτικῷ Γραφείῳ κ. Α. Ἀρσένῃ, οἰκία Β. Μελεᾷ.